

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יעקב (קובי) אלגמיס ז"ל

בן מרים ויוסף

נולד בירושלים

בתאריך כ"ו באלול תשל"ו, 21/9/1976

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 1995

שרת בחטיבת גבעתי

נפל בפעילות מבצעית בלבנון

בתאריך י"א בסיוון תשנ"ז, 15/6/1997

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 9 קבר: 3

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן מרים ויוסף. נולד ביום כ"ו באלול תשל"ו (21.9.1976) בירושלים. בן בכור להוריו ואח לדוד ולילך.

קובי החל את לימודיו בבית-הספר היסודי 'תלפיות מזרח ב' בעיר, והמשיכם בבית-הספר התיכון ע"ש סליגסברג, במגמת אלקטרוניקה. לאורך כל שנות לימודיו היו הישגיו יפים ובתעודת הבגרות ציוניו טובים.

בנעוריו הרבה לעסוק בספורט ושמר על כושר גופני מעולה. בפרט הצטיין בריצה למרחקים קצרים וארוכים. קובי אהב לצפות במשחקי כדורסל וכדורגל: הוא גילה בקיאות במהלכי ליגת ה-NBA ולא החמיץ את משחקי בית"ר ירושלים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

קובי, נער שקט וצנוע, שחיוך ביישני מעטר את פניו דרך קבע, היה מלווה תמיד בחברים טובים. במהלך השנים שמר על קשרים קרובים עם מעגל חברים רחב, חברי ילדות וחברים מתקופות מאוחרות יותר, שעברו עימו כברת דרך ארוכה.

המוטיבציה הגבוהה של קובי לשירות הצבאי בלטה עוד בתקופת לימודיו. בספר המחזור, בסיום לימודי התיכון נכתב: "קובי הוא בחור שקט, בשיעור לא מתבלט, למטכ"ל שואף להגיע ותאמינו לי הוא עוד יפתיע..." מועד הגיוס המקורי של קובי נדחה בשל רצונו להתגייס לסיירת מטכ"ל. לאחר חודשי המתנה ממושכים, בשלהי חודש מרס 1995, גויס לשירות החובה ושובץ כלוחם בחטיבת גבעתי, בגדוד 'רותם'.

מתחילת דרכו היה קובי חייל מסור וחדור מוטיבציה. את מסלול החי"ר המפרך, שבמהלכו שימש כקשר מ"מ, סיים כחייל מצטיין. בתום המסלול יצא קובי לקורס מפקדי כיתות ושובץ ביחידת הדרכה, במפקדת חילות השדה. הוא שימש כמ"כ טירונים במגוון תפקידים במתקן 'אדם' ובמחנה 80, אך שיבוץ זה לא היה לשביעות רצונו. הוא האמין בכל ליבו בצדקת משימת ההגנה על ביטחון המדינה ויישובי גבול הצפון, וחש כי רק בעשייה קרבית, במסגרת הגדוד לצד חבריו, יוכל למצות את כישוריו ולהפיק את המיטב מתקופת שירותו. קובי נלחם בעקשנות לשוב ולשרת בלבנון. במסגרת מאבקו, בסרבו לקבל את הדין, אף נשלח לכלא הצבאי.

בחודש מרס 1997 נשאו מאמציו פרי: הוא הצטרף לגדוד 'רותם' ופלוגת החו"ד אשר חלשה על מוצב בינת-ג'בייל בלבנון. קובי נטל חלק בפעילות שהובילה את עשיית הגדוד בתעסוקה המבצעית ברצועת הביטחון שבדרום לבנון. בפלוגה ביצע במקצועיות ראויה לציון את כל המוטל עליו. הוא נטל חלק במשימות קשות ומורכבות שביצוען דרש אחריות רבה.

קובי היה אהוד ומקובל על מפקדיו וחבריו ליחידה. הוא בלט בשלוות הנפש והרצינות שבהן התמודד עם השיגרה המתוחה של הפלוגה. החיוך המרגיע, נדיבות ליבו והתמיכה שידע להעניק לחבריו בזמנים קשים היו לסימן ההיכר שלו.

קובי ויתר על יציאה לקורס קצינים על-מנת שיתאפשר לו שחרור בזמן מהצבא לקראת תחילת עבודתו בשירות הביטחון הכללי. בחופשתו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

האחרונה שיתף את בני משפחתו בתוכניותיו לנסוע עם שחרורו לצפות במשחקי המונדיאל בפריז ולהמשיך ללימודי מזרחנות.

ביום י"א בסיוון תשנ"ז (15.6.1997) חזר קובי מחופשתו האחרונה בבית. בשעות הערב המוקדמות יצא לפעילות מבצעית שנטלה בה חלק גם יחידת שריון. טנק המרכבה שבו נסע קובי עלה על מטען רב-עוצמה ליד הכפר בית-יהון, בגזרה המערבית של אזור הביטחון בדרום לבנון. כתוצאה מעוצמת הפיצוץ ננעלו דלתות תא הלוחמים בטנק. קובי נפצע קשה מפגיעות הדף ונותר לכוד עם חבריו בתוך הטנק. חילוץ נמשך כשעתיים וחצי, זמן ממושך ויקר מדי, שחרץ את גורלו של קובי. במהלך הפינוי לבית-החולים נפטר קובי מפצעיו והוא בן עשרים-ואחת.

הוריו החלו בהנצחת זכרו בהכנסת ספרייה תורנית לבית-הכנסת 'כלל ישראל', שפעל באופן זמני בתוך בית-ספר קיים. בהמשך, בשיתוף פעולה עם עמותת 'כלל ישראל' והקהילה, נבנה בית-כנסת חדש הנושא את שמו של קובי - 'היכל יעקב'.

מפקד הפלוגה של קובי, שליווה אותו מתחילת המסלול, ספד לו: "היית נער, אחד כזה אמיתי, מהסוג שרוצה ועושה. כמוך יש מעט. אולי אפילו אין. לחברים שהיו איתך, לאלה שהיו מפקדיך, הפרידה קשה, קשה מאוד. לא נותר לנו אלא להודות לך על הזמן שבילינו במחיצתך. השקט, האצילות והמופת יהוו לכולנו דוגמה."

שלום ענסי, חברו של קובי, כתב לזכרו: "התגייסנו ביחד חבורת ילדים, עברנו ביחד מסלול ארוך וקשה. ואתה תמיד עם אותו חיוך קטן בזווית הפה, אותו שקט שהשרית סביבך, ותמיד אמרת את אותה המלה - בסדר. אף פעם לא התלוננת שקשה, לא חשפת את רגשותיך, תמיד אותו חיוך תמיד אותה מלה - בסדר. במסעות הארוכים, בפשיטות הקשות תמיד ראשון עם המ"מ, בולט עם אנטנת הקשר, וכשלכולם קשה וכולם עייפים ושואלים - קובי מה קורה? תמיד ענית באותו חיוך ואותה מלה - בסדר. עברת הרבה מאז אותו מסלול, קורס מ"כים, הדרכה במחנה 80, נלחמת לחזור לגדוד, לרובאית, לחבר'ה, וכשהגעת שמחנו ושאלנו קובי מה קורה? וענית עם אותו חיוך מוכר ואותה מלה - בסדר. אחרי האימון עלינו לקו, טווינו תוכניות לרגילה, לשחרור. ועכשיו הכל נראה זניח כי אתה לא איתנו עוד. לא עוד אותו חיוך, לא עוד אותה מלה והכל לא בסדר."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

קובי נפל יום לאחר בת-המצווה של אחותו לילך. כחודש לאחר נפילתו כתבה לילך: "כבר חודש עבר מבלי שנשים לב. כבר חודש אותך לא ראינו. ראינו, אך ורק בתמונות בהן אתה שמח, צוחק, משתעשע ושמחת חיים על פניך. רואים כאילו רצית להמשיך להיות איתנו, לצחוק איתנו, ואפילו לבכות איתנו... כשחברייך באים אני חושבת שאולי גם אתה תופיע פתאום בין הסיפורים שמספרים עליך. הגעגועים והרצון לראות אותך חזקים מהכל. אמא, אבא, דדי ואני נשארנו לבד, לא יודעים מה לעשות, כיצד להתנהג, מה להגיד או איך להרגיש. סיפרו לנו מה היה אך אני עדיין לא מבינה איך זה שהחברים שהיו איתך רק נפצעו, ורק אתה, ולמה אתה, שהיית הכי חזק מכולם, לא חזרת? מקווה שתהיה איתנו תמיד ותיתן לנו כוח להמשיך הלאה, אז להתראות קובי."

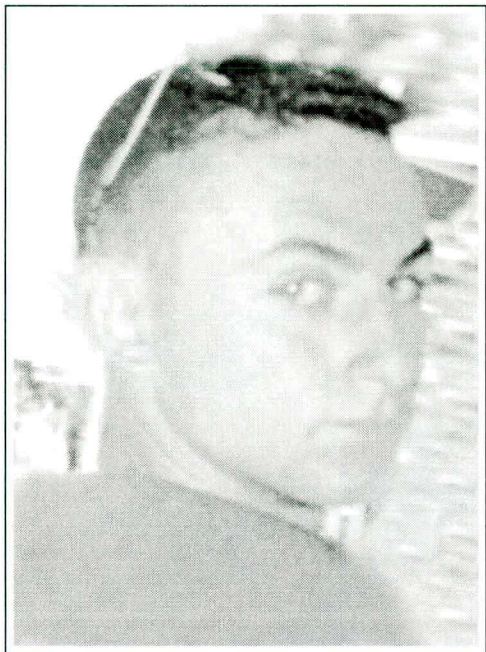

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 5196701

סמ"ר אלגמיס יעקב ז"ל
בן 20 בנפלו

סמ"ר אלגמיס יעקב קובי ז"ל

בן מרים ויוסף

נולד בירושלים

ב-כ"ו באלול תשל"ו, 21/9/1976

התגייס ב-מרץ 1995

נפל בקרב

ב"א בסיון תשנ"ז, 15/6/1997

שרת בחטיבת גבעתי

יחידה: גדוד רותם

מקום נפילה: דרום לבנון

באזור: לבנון

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 09, שורה: 09, קבר: 03.

הותיר הורים, אח: דדי ואחות: לילך

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מידע נוסף

תמונת ילדות

משרד הביטחון/אגף השיקום
היחידה להנחת החייל

יזכור

אלגמים, יעקב (קובי)

בן מרים ויוסף. נולד ביום כ"ו באלול תשל"ו (21.9.1976) בירושלים. בן בכור להוריו ואח לדוד ולילד.

קובי החל את לימודיו בבית-הספר היסודי 'תלפיות מזרח ב' בעיר, והמשיכם בבית-הספר התיכון ע"ש סליגסברג, במגמת אלקטרוניקה. לאורך כל שנות לימודיו היו הישגיו יפים ובתעודת הבגרות ציוניו טובים.

בנעוריו הרבה לעסוק בספורט ושמר על כושר גופני מעולה. בפרט הצטיין בריצה למרחקים קצרים וארוכים. קובי אהב לצפות במשחקי כדורסל וכדורגל: הוא גילה בקיאות במהלכי ליגת ה-NBA ולא החמיץ את משחקי בית"ר ירושלים.

קובי, נער שקט וצנוע, שחינך ביישני מעט את פניו דרך קבע, היה מלווה תמיד בחברים טובים. במהלך השנים שמר על קשרים קרובים עם מעגל חברים רחב, חברי ילדות וחברים מתקופות מאוחרות יותר, שעברו עימו כברת דרך ארוכה.

המוטיבציה הגבוהה של קובי לשירות הצבאי בלטה עוד בתקופת לימודיו. בספר המחזור, בסיום לימודי התיכון נכתב: "קובי הוא בחור שקט, בשיעור לא מתבלט, למטכ"ל שואף להגיע ותאמינו לי הוא עוד יפתיע..." מועד הגיוס המקורי של קובי נדחה בשל רצונו להתגייס לסיירת מטכ"ל. לאחר חודשי המתנה ממושכים, בשלהי חודש מרס 1995, גויס לשירות החובה ושובץ כלוחם בחטיבת גבעתי, בגדוד 'רותם'.

מתחילת דרכו היה קובי חייל מסור וחדור מוטיבציה. את מסלול החי"ר המפרך, שבמהלכו שימש כקשר מ"מ, סיים כחייל מצטיין. בתום המסלול יצא קובי לקורס מפקדי כיתות ושובץ ביחידת הדרכה, במפקדת חילות השדה. הוא שימש כמ"כ טירונים במגוון תפקידים במתקן 'אדם' ובמחנה 80, אך שיבוץ זה לא היה לשביעות רצונו. הוא האמין בכל ליבו בצדקת משימת ההגנה על ביטחון המדינה ויישובי גבול הצפון, וחש כי רק בעשייה קרבית, במסגרת הגדוד לצד חבריו, יוכל למצות את פישוריו ולהפיק את המיטב מתקופת שירותו. קובי נלחם בעקשנות לשוב ולשרת בלבנון. במסגרת מאבקו, בסרבו לקבל את הדין, אף נשלח לכלא הצבאי.

בחודש מרס 1997 נשאו מאמציו פרי: הוא הצטרף לגדוד 'רותם' ופלוגת החי"ר אשר חלשה על מוצב בינת-ג'בייל בלבנון. קובי נטל חלק בפעילות שהובילה את עשיית הגדוד בתעסוקה המבצעית ברצועת הביטחון שבדרום לבנון. בפלוגה ביצע במקצועיות ראויה לציון את כל המוטל עליו. הוא נטל חלק במשימות קשות ומורכבות שביצען דרש אחריות רבה.

קובי היה אחוד ומקובל על מפקדיו וחבריו ליחידה. הוא בלט בשלוות הנפש והרצינות שבהן התמודד עם השיגרה המתוחה של הפלוגה. החינך המרגיע, נדיבות ליבו והתמיכה שידע להעניק לחבריו בזמנים קשים היו לסימן ההיכר שלו.

קובי ויתר על יציאה לקורס קצינים על-מנת שיתאפשר לו שחרור בזמן מהצבא לקראת תחילת עבודתו בשירות הביטחון הכללי. בחופשתו האחרונה שיתף את בני משפחתו בתוכניותיו לנסוע עם שחרורו לצפות במשחקי המונדיאל בפר"ז ולהמשיך ללימודי מורחנות.

ביום י"א בסיוון תשנ"ז (15.6.1997) חזר קובי מחופשתו האחרונה בבית. בשעות הערב המוקדמות יצא לפעילות מבצעית שנטלה בה חלק גם יחידת שריון. טנק המרכבה שבו נסע קובי עלה על מטען רב-עוצמה ליד הכפר בית-יהון, בגזרה המערבית של אזור הביטחון בדרום לבנון. כתוצאה מעוצמת הפיצוץ ננעלו דלתות תא הלוחמים בטנק. קובי נפצע קשה מפגיעות הדף ונותר לכוד עם חבריו בתוך הטנק. חילוץ נמשך כשעתיים וחצי, זמן ממושך ויקר מדי, שחרץ את גורלו של קובי. במהלך הפינוי לבית-החולים נפטר קובי מפצעיו והוא בן עשרים-ואחת.

הוריו החלו בהנצחת זכרו בהכנסת ספרייה תורנית לבית-הכנסת 'כלל ישראל', שפעל באופן זמני בתוך בית-ספר קיים. בהמשך, בשיתוף פעולה עם עמותת 'כלל ישראל' והקהילה, נבנה בית-כנסת חדש הנושא את שמו של קובי - 'היכל יעקב'.

מפקד הפלוגה של קובי, שליווה אותו מתחילת המסלול, ספד לו: "היית נער, אחד כזה אמיתי, מהסוג שרוצה ועושה. כמוך יש מעט. אולי אפילו אין. לחברים שהיו איתך, לאלה שהיו מפקדיך, הפרידה קשה, קשה מאוד. לא נותר לנו אלא להודות לך על הזמן שבילינו במחיצתך. השקט, האצילות והמופת יהיו לכולנו דוגמה."

שלום ענסי, חברו של קובי, כתב לזכרו: "התגייסנו ביחד חבורת ילדים, עברנו ביחד מסלול ארוך וקשה. ואתה תמיד עם אותו חיוך קטן בזווית הפה, אותו שקט שהשרית סביבך, ותמיד אמרת את אותה המלה - בסדר. אף פעם לא התלוננת שקשה, לא חשפת את רגשותיך, תמיד אותו חיוך תמיד אותה מלה - בסדר. במסעות הארוכים, בפשיטות הקשות תמיד ראשון עם המ"מ, בולט עם אנטנת הקשר, וכשלכולם קשה וכולם עייפים ושואלים - קובי מה קורה? תמיד ענית באותו חיוך ואותה מלה - בסדר. עברת הרבה מאז אותו מסלול, קורס מ"כים, הדרכה במחנה 80, נלחמת לחזור לגדוד, לרובאית, לחבריה, וכשהגעת שמחנו ושאלנו קובי מה קורה? וענית עם אותו חיוך מוכר ואותה מלה - בסדר. אחרי האימון עלינו לקו, טווינו תוכניות לרגילה, לשחרור. ועכשיו הכל נראה זניח כי אתה לא איתנו עוד. לא עוד אותו חיוך, לא עוד אותה מלה והכל לא בסדר."

קובי נפל יום לאחר בת-המצווה של אחותו לילך. כחודש לאחר נפילתו כתבה לילך: "כבר חודש עבר מבלי שנשים לב. כבר חודש אותך לא ראינו. ראינו, אך ורק בתמונות בהן אתה שמה, צוחק, משתעשע ושמחת חיים על פניך. רואים כאילו רצית להמשיך להיות איתנו, לצחוק איתנו, ואפילו לבכות איתנו... כשחבריי באים אני חושבת שאולי גם אתה תופיע פתאום בין הסיפורים שמספרים עליך. הגעגועים והרצון לראות אותך חזקים מהכל. אמא, אבא, דדי ואני נשארו לבד, לא יודעים מה לעשות. כיצד להתנהג, מה להגיד או איך להרגיש. סיפרו לנו מה היה אך אני עדיין לא מבינה איך זה שהחברים שהיו איתך רק נפצעו, ורק אתה, ולמה אתה, שהיית הכי חזק מכולם, לא חזרת? מקווה שתהיה איתנו תמיד ותיתן לנו כוח להמשיך הלאה, או להתראות קובי."

אלגמיס, יעקב (קובי)

בן מרים ויוסף. נולד ביום כ"ו באלול תשל"ו (21.9.1976) בירושלים. בן בכור להוריו ואח לדוד ולילך.

קובי החל את לימודיו בבית-הספר היסודי תלפיות מזרח ב' בעיר, והמשיכם בבית-הספר התיכון ע"ש סליגסברג, במגמת אלקטרוניקה. לאורך כל שנות לימודיו היו הישגיו יפים ובתעודת הבגרות ציוניו טובים.

בנעוריו הרבה לעסוק בספורט ושמר על כושר גופני מעולה. בפרט הצטיין בריצה למרחקים קצרים וארוכים. קובי אהב לצפות במשחקי כדורסל וכדורגל: הוא גלה בקיאות במהלכי ליגת ה-N.B.A, ואת משחקי בית"ר ירושלים לא החמיץ.

קובי, נער שקט וצנוע, שחיוך ביישני מעטר את פניו דרך קבע, היה מלווה תמיד בחברים טובים. במהלך השנים שמר על קשרים קרובים עם מעגל חברים רחב – חברי ילדות וחברים מתקופות מאוחרות יותר, עמו עברו כברת דרך ארוכה.

המוטיבציה הגבוהה של קובי לשרות הצבאי בלטה עוד בתקופת לימודיו. בספר המחזור, בסיום לימודי התיכון נכתב: "קובי הוא בחור שקט, בשיעור לא מתבלט, למטכ"ל שואף להגיע ותאמינו לי הוא עוד יפתיע..." מועד הגיוס המקורי של קובי נדחה בשל רצונו להתגייס לסיירת מטכ"ל. לאחר חודשי המתנה ממושכים, בשלהי חודש מארס 1995, גויס לשירות החובה ושובץ כלוחם בחטיבת "גבעתי", בגדוד "רותם".

מתחילת דרכו היה קובי חייל מסור וחדור מוטיבציה. את מסלול החי"ר המפרך, במהלכו

שמש כקשר מ"מ, סיים כחייל מצטיין. בתום המסלול יצא קובי לקורס מפקדי כיתות ושובץ ביחידת הדרכה, במפקדת כוחות השדה. הוא שימש כמ"כ טירונים במגוון תפקידים במתקן אדם ובמחנה 80. שיבוץ זה לא היה לשביעות רצונו. הוא האמין בכל ליבו בצדקת משימת ההגנה על ביטחון המדינה ויישובי גבול הצפון, וחש כי רק בעשייה קרבית, במסגרת הגדוד לצד חבריו, יוכל למצות את כישוריו ולהפיק את המיטב מתקופת שירותו. הוא נלחם בעקשנות לשוב ולשרת בלבנון. במסגרת מאבקו, בסרבו לקבל את הדין, אף נשלח לכלא הצבאי.

בחודש מארס 1997 נשאו מאמציו פרי: הוא הצטרף לגדוד "רותם" ופלוגת החו"ד אשר חלשה על מוצב בינת-ג'בל בלבנון. קובי נטל חלק בפעילות שהובילה את עשיית הגדוד בתעסוקה המבצעית ברצועת הביטחון שבדרום לבנון. בפלוגה ביצע במקצועיות ראווה לציון את כל המוטל עליו. הוא נטל חלק במשימות קשות ומורכבות שביצוען דרש אחריות רבה.

קובי היה אהוד ומקובל על מפקדיו וחבריו ליחידה. הוא בלט בשלוות הנפש והרצינות בהן התמודד עם השגרה המתוחה של הפלוגה. החינוך המרגיע, נדיבות ליבו והתמיכה שידע להעניק לחבריו בזמנים קשים היו לסימן ההיכר שלו. קובי ויתר על יציאה לקורס קצינים על-מנת שיתאפשר לו שחרור בזמן מהצבא לקראת תחילת עבודתו בשירות הביטחון הכללי. בחופשתו האחרונה שתף בתוכניותיו לנסוע עם שחרורו לצפות במשחקי המונדיאל בפריז ולהמשיך ללימודי מזרחנות.

ביום י"א בסיוון תשנ"ז (15.6.1997), חזר קובי מחופשתו האחרונה בבית. בשעות הערב

המוקדמות יצא לפעילות מבצעית בה נטלה חלק גם יחידת שריון. טנק המרכבה בו נסע עלה על מטען רב עוצמה ליד הכפר בית-יהון, בגזרה המערבית של איזור הביטחון בדרום לבנון. כתוצאה מעוצמת הפיצוץ ננעלו דלתות תא הלוחמים בטנק. קובי נפצע קשה מפגיעות הדף ונותר לכוד עם חבריו בתוך הטנק. חילוץ נמשך כשעתיים וחצי, זמן ממושך ויקר מידי שחרץ את גורלו של קובי. הוא נפטר מפצעיו במהלך הפינוי לבית החולים. בן עשרים ואחת היה בנופלו.

הוריו החלו בהנצחת זכרו בהכנסת ספריה תורנית לבית כנסת "כלל ישראל", שפעל באופן זמני בתוך בית ספר קיים בהמשך בשיתוף פעולה עם עמותת "כלל ישראל" והקהילה נבנה בית כנסת חדש הנושא את שמו של קובי – "היכל יעקוב".

מפקד הפלוגה של קובי, שליווה אותו מתחילת המסלול, ספד לו: "היית נער, אחד כזה אמיתי, מהסוג שרוצה ועושה. כמוך יש מעט. אולי אפילו אין. לחברים שהיו אתך, לאלו שהיו מפקדיך הפרידה קשה, קשה מאוד. לא נותר לנו אלא להודות לך על הזמן שבילינו במחיצתך. השקט, האצילות והמופת יהוו לכולנו דוגמא".

שלום ענסי, חברו של קובי, כתב לזכרו: "התגייסנו ביחד חבורת ילדים, עברנו ביחד מסלול ארוך וקשה. ואתה תמיד עם אותו חיוך קטן בזוית הפה, אותו שקט שהשרת סביבך, ותמיד אמרת את אותה המילה - בסדר. אף פעם לא התלוננת שקשה, לא חשפת את רגשותיך, תמיד אותו חיוך תמיד אותה מילה - בסדר. במסעות הארוכים בפשיטות הקשות תמיד ראשון עם המ"מ, בולט עם אנטנת הקשר, וכשלכולם קשה וכולם עייפים ושואלים - קובי מה קורה? תמיד ענית באותו חיוך ואותה מילה - בסדר. עברת הרבה מאז אותו מסלול,

קורס מכי"ס, הדרכה במחנה 80 נלחמת לחזור לגדוד, לרובאית, לחברה, וכשהגעת שמחנו ושאלנו קובי מה קורה? וענית עם אותו חיוך מוכר ואותה מילה – בסדר. אחרי האימון עלינו לקו, טווינו תכניות לרגילה, לשחרור. ועכשיו הכל נראה זניח כי אתה לא אתנו עוד. לא עוד אותו חיוך לא עוד אותה מילה והכל לא בסדר".

קובי נפל יום לאחר בת המצוה של אחותו לילך וכחודש לאחר נפילתו כתבה: "כבר חודש עבר מבלי שנשים לב. כבר חודש אותך לא ראינו. ראינו, אך רק בתמונות בהן אתה שמח, צוחק, משתעשע ושמחת חיים על פנייך. רואים כאילו רצית להמשיך להיות איתנו, לצחוק איתנו, ואפילו לבכות איתנו... כשחברייך באים אני חושבת שאולי גם אתה תופיע פתאום בין הסיפורים שמספרים עליך. הגעגועים והרצון לראות אותך חזקים מהכל. אימא, אבא דדי ואני נשארנו לבד, לא יודעים מה לעשות, כיצד להתנהג, מה להגיד או איך להרגיש. סיפרו לנו מה היה אך אני עדיין לא מבינה אך זה שהחברים שהיו אתך רק נפצעו, ורק אתה ולמה אתה שהיית הכי חזק מכולם, לא חזרת? מקווה שתהיה איתנו תמיד ותיתן לנו כוח ולהמשיך הלאה, אז להתראות קובי".

מחלת ילדים

הגורם במערכת הביטחון מס' ביר כי החיילים נפגעו מגלי הלם. "גלי ההלם שנוצרים במק"רה כזה גרמו בתוך הסנק לכך שיצופו חפצים וכל מיני מתקנים נותקו ממקומם ועפו", מסביר הגורם. "זו תופעה מוכרת במקרה של פגיעה ברכב משוריין. החיילים שהיו בתוך הסנק נפגעו מגלי ההלם האלה כי הם עוברים גם בעצמות בני אדם. ככל הנראה נגרמו לסמ"ר יעקב אלגמיס נזק קים באברים פנימיים, שהביאו עליו את מותו בדרך לבית החולים רמ"ם".

"עשרות קילוגרמים של
חומר נפץ"

מקין וכמוהו גם הדלת האחורית.
הדלתים יכולים היו לצאת דרך

תא הלהימה. יש כמה פתחים לט
נק: היה פתח פתוח של הטען
קשר, וגם הפתח של המפקד
פתוח. לכן, שתי דקות לאחר
בואו של כוח החילוץ, החיילים
בבר היו בחוץ. תוך תשע דקות
הם קיבלו טיפול רפואי מרופא.
חלפו שעתיים מרגע חילוצ החי
לים מהטנק לא בגלל שהם היו
לכודים בטנק, אלא בגלל שהם
קיבלו פקודה לא לצאת מהטנק,"
מסביר הגורם.

לוין קיים תחקיר

אלוף' מפקד הצפון, 'עמירם לוי, קיים אמש תחקיר מקיף לגבי נסיבות התקרית שלשום בדרום לבנון. בתחקיר השתתפו מפקד עוצבת לבנון, תא"ל אלי אמיתי, ומפקדים בכירים בגזרת

בראשות אלוף (מיל') ישראל טל
 "התמודדי בצורה יוצאת מן הכלל
 עם אחד האיזמים הכי חזקים שיש
 כולים להיות לצה"ל בלבנון. יש
 מעט מאוד טנקים שהיו יכולים
 לעמוד בפיצוץ ענק של עשרות
 קילוגרמים בלי להתפוצץ. טנקי
 המרכבה לאורך כל התקופה בלי
 בנן הוכיחו את עצמם ואף טנק
 לא הושמד. אלא שהפעם מדובר
 בעשרות רבות של קילוגרמים
 של חומר נפץ - עניין חסר תקד
 רים".

אותו גורם מוסיף כי ארבעת החיילים קיבלו הוראה להישאר בתוך הטנק. הטענה שנלכדו כתוצאה מסגירת הוצריח והדלת אינה נכונה. ההחלטה להישאר בטנק ניתנה מחשש, שברגע שה' לוחמים ייצאו יופעלו מטענים נוספים. זו גם הסיבה שכוח החי' לוח' הגיע מאוחר יותר.

לכנון, הקצינים, הצינן, לאלון
לדון את התחקירים האשר
לגבי נסיבות פיצוץ מטען הגחון.
התחקירים מאשרים את ההערכה
כי מדובר במטען רב עוצמה אשר
פגע בגחון הטנק.

מקור צבאי בפיקוד הצפון
אשר אמש כי ניתנה הנחיה
לחיילים הפצועים לא לצאת מה-
טנק מחשש לפגיעה נוספת של
מטענים ומוקשים.

התחקיר חושף כמה ליקויים
הקשורים לתפקוד של מפקדים
בשטח. נודע כי המפקדים הבכירי
ים קיבלו דיווח שארבעת החיילים
בטנק פצועים קל. דובר
צה"ל סירב אמש להתניחם לשאלת
לוח "זואלף". הוא אמר כי התקציב
רית עדיין נחקרת ולכן לא ניתן
למסור פרטים נוספים על נסיבות
תיה. מקורות בפיקוד הצפון אמר
רו אמש כי הטנק נבדק כעת
בסדנה.

מפח"ש - מקחצ"ר
ענף: בט"ש
טל': 07-9215/561
א"י: 6172199
פקס: 6172678
מ-הב - 97 - 57
27 ביולי 97

הנדון: אירוע עליית טנק על מטען משולב בציר "בחבוט" באזור הביטחון

ט. תוצאת האירוע - /הרג ח'ח' ס'כ"ד // אצא יסע/סה ח'ח'פ

(3) ממצאים בזירת האירוע - 3 נק' / פ' 3/3

1 (2) הרוגים -

ד. תנאי תאורה - 8'8 (20% תאורה)

גמר

7. לוחזק עיקרי לאירוע

- 20:15 - הופעל מטען בסמוך לכוח, מבצעים ירי מונע, צוות כוננות הופעל, לא ידוע על נפגעים.
- 20:25 - אין קשר עם טנק המ"מ - מכשיר הקשר כנראה נפגע בפיצוץ. הטנק מבצע ירי באוויר, כנראה מסמן שלא מסוגל לזוז.
- 20:26 - טנק המט"ק חובר לטנק המ"מ (נעמד 10 מ' מימנו).
- 20:28 - ישנם 2 פצועים. "אנפה" מקודמת ל"בירנית".
- 20:37 - מצב הפצועים - אחד פצוע בגב ואחד פצוע ברגל כנראה ממכות "יבשות".
- 20:42 - סגן מפקד הכוח חבר למ"מ, מנסים לגרור את טנק המ"מ.
- 20:43 - הנחית מח"ט - לחפות ולטפל בפצועים ולא לטפל בגרירה, לחפות לכיוון ה"בולדר".
- 20:47 - פצועים בכוח: 1 בגב אין תחושה, 1 ברגל אין תחושה, 1 שבר ברגל. כולם בהכרה.
- 20:59 - הסגן יחבור למגדל המים בדרך ההגעה וישאיר שם את הפצועים.
- החיילים תקועים בתוך הטנק - אין אפשרות להוציאם דרך הפתחים.
- 21:00 - הנחית מפקד החט' להתייחס לכל האזור כחשוד במיקוש.
- 21:06 - 2 פצועים מאבדים דם, מ"פ השריון ורופא ינועו על ציר "טיטר" ויחברו לכוח.
- מ"פ החי"ר - יישאר במקום בחיפוי.
- 21:37 - הכוח מבקש "אנפת" פינוי במייד - טוען שהפצועים במצב קשה.
- 21:40 - בוצעה חבירת רופא ומ"פ השריון לכוח.
- 21:54 - הפצועים מוצאים דרך הצריח.
- 22:04 - הצליחו לצודד את הצריח.
- 22:21 - "האנפה" נוחתת.
- 23:00 - הטנקים והנגמ"הון חוזרים חזרה.

8. השתלשלות האירוע

רקע

- א. במסגרת מבצע רחב היקף שתוכנן להתבצע בגזרת רכס "הסילבסטר" ובגבול הגזרות שבין חטמ"ר 300 לבין חטמ"ע, הוחלט למקם צמד טנקים בעמדת "20 מופיד".
- ב. ביום ראשון ה - 15 ביוני 1997, יצא כוח בהרכב שני טנקים בפיקוד מ"מ ובתוספת 6 חיילי חי"ר בפיקוד סמל, למשימת מארב "ארטישוק" למשך 60 שעות באזור עמדת 20 "מופיד" (נ"ג 883)
- ג. אזור "הפתחה" שבין "בית יהון" ו"שקיף א - נימל" ידוע כאזור המועדף על המחבלים לביצוע פיגועים. בעבר בוצעו בגזרה זו מס' פיגועים כנגד כוחות צה"ל וצד"ל.
- ד. בתקופה שלפני ביצוע המארב (מס' שבועות) לא בוצעה פ"צ בציר "בחבוט" ולא התבצעה שום תנועה עליו.

רצף האירועים

- ה. הכוח, מנה 2 טנקים ו-6 לוחמי חי"ר, כאשר בטנק המ"מ היו מפקד כוח החי"ר ועוד שני לוחמים ובטנק השני היו חובש החי"ר ועוד שני לוחמים.
- ו. הכוח יצא מ"בינת גיבלי" למשימתו לאחר שביצע נוהל קרב שכלל תדריך, תרגולות - יום ולילה, שכללו את כל סוגי ההיתקלויות של חי"ר ושריון, פינוי פצועים בין החי"ר והשריון כולל הפעלת "מסדרון אחורי" מבפנים ומבחוץ.
- ז. הכוח נע צפונה במקביל לציר "מתחנה" ופנה מערבה על דרך העפר המחברת את "בית יהון" לאזור "שקיף א-א - נימל" (ראה מרשם ומפה מצורפים).
- ח. בהגיע הכוח לטווח של כ-600 - 700 מ' ממוצב "שקיף א - נימל" (מעל המיוערת של "שקיף א - נימל") עלה טנק המ"מ על מס' מטענים שהונחו על דרך העפר.
- ט. בתגובה לפיצוץ ירה טנק המ"מ שתי "סדרות" פגזים וירי מא"ג לנקודות חשודות, חילץ לאחור תוך שימוש בהילוכי החירום וכתוצאה מניתוק הזחל הימני הטנק פנה לימין ונעצר כשהוא בניצב לציר.
- י. מפקד המארב שחשש מאפשרות להימצאות מטענים נוספים בזירה סימן לטנק "הגור" (שהיה כ - 100 מ' מימנו) בעזרת ירי נק"ל לאוויר וסימוני ידיים לחבור אליו.

- יא. 23 דקות לאחר הפיצוץ חבר טנק "הגור" לטנק הפגוע, חובש החי"ר עבר לטנק המ"מ ע"מ לטפל בפצועים והתחיל נוהל ראשוני לגרירת הטנק הפגוע.
- יב. לאחר 32 דקי מרגע הפיצוץ, הצליח המ"מ לקבל תמונת מצב ראשונית על מצב הפצועים מפי סמל החי"ר בעזרת מ"ק 624, עפ"י הדיווח "אחדהיה במצב קל, אחד היה פצוע גב ואחדהיה פצוע ברגל - כנראה ממכות".
- יג. בשלב זה התברר שאין אפשרות לחלץ את פצועי החי"ר דרך מסדרון הלוחמים. דלת המסדרון נתקעה והצריח נתקע בזווית שלא אפשרה מעבר לתא לוחמים.
- יד. לאחר 52 דקי מרגע הפיצוץ החלה גרירת הטנק. תו"כ גרירת הטנק הועבר דיווח על שני פצועים שאיבדו דם. מ"פ השריון (מכוח העתודה) קיבל אישור לחבור אל הכוח ע"ב ציר התנועה.
- * יש לציין שסמל החי"ר דיווח על פצועים שדממו ע"מ לזרז את הפינוי.
- טו. **כ-77 דקי לאחר תחילת האירוע התבצעה החבירה לכוח**, כאשר חבירת הרופא התבצעה כ-15 דקי לאחר מכן.
- טז. עם הגעת המ"פ לנקי צידד המ"פ את צריח טנק המ"מ בעזרת הטנק שלו והחלה הוצאת הפצועים מהטנק והטיפול בהם.
- יז. הוצאת פצוע הגב התעכבה בשל התעקשות החובש להוציאו מהמסדרון היות ועפ"י הערכת החובש הייתה לו בעייה בגב. במהלך פינוי הפצועים לא התגלו סימני דימום חיצוניים אצל הפצועים.
- יח. שלושת הפצועים הוצאו מהטנק והוכנו לפינוי, תוך כדי הוצאת פצוע הגב איבד הפצוע את הכרתו.
- יט. המסוק נחת בקרבת הכוח, שעתיים ושמונה דקי לאחר הפיצוץ. במהלך הפינוי שהה המסוק זמן רב מידי (כ-9 דקי) על הקרקע, עקב קשיים בהכנסת הפצועים ומאחר ולא הועבר למסוק, בעודו באוויר, דיווח על הפצוע הרביעי.
- כ. המסוק נחת ב"בירנית" עקב הדרדרות במצב פצוע הגב ולאחר מסי נסיונות החיאה נפטר הפצוע.
- כא. בשעה 23:00 חזרו הכוחות ל"בנת גיבל".

12. תקלות ושגיאות עיקריות

- Ⓐ התקלה הראשונה והחמורה ביותר היא טיב ורמת תכנון המשימה. מדובר בשטח, ובציר מאוים, בגזרה רצופת פיגועים ובמטענים המונחים על הציר עצמו - "בית יהון", "כונין", "א - טיר".
- ב. לא הייתה חשיבה טקטית לניצול נכון של היכולות והאמל"ח שברשות הכוחות.
- ג. מיד לאחר הפיצוץ המ"מ לא ירד לתוך הטנק לבדוק מה מצב הפצועים.
- ד. המ"מ לא עשה את הפעולות הנדרשות ע"מ ליצור קשר ויצא מנקודת הנחה שהמ"ק שבטנק לא תקין.
- Ⓕ ה. לא ברורים ולא נכונים השיקולים בחפ"ק החטיבה ושל המח"ט שלא לקדם את המ"פ עם כוח העתודה במהירות אל הנפגעים. זאת במיוחד כשהיה ברור שהיה טנק פגוע ותקוע, ושהיו פצועים והמ"מ לא נשמע בקשר.
- ו. מפקד כוח החי"ר בתוך הטנקים צריך להיות בטנק "הגור" ולא בטנק המ"מ.
- ז. הפינוי המוסק לא היה תקין. לא הועברה אינפורמציה על מספר הפצועים ומצבם והמסוק הונחת לפני שהכוח והפצועים היו מוכים. עובדה זו גרמה להמתנה ארוכה מדי של המסוק על הקרקע.
- Ⓖ ח. השיקול להורות לכוח ולפצועים להגיע אל החילוץ, במקום לשלוח את החילוץ לכוח - שגיאה.
- ט. הושאר ציוד רב שהועף מהטנק כתוצאה מהפיצוץ. הייתה טעות להשאיר את הציוד בשטח ללא אבטחה ותצפית.
- י. צמד הטנקים נעו באזור ובציר מאוים בתנועה שלא הייתה נכונה.
- Ⓗ יא. למרות שלא היה ירי לעבר הכוח ולא היו התפוצצויות נוספות, לא הבינו המפקדים את הדרך שבה צריך לטפל באירוע.
- Ⓙ יב. אי הגעת כוח העתודה ומפקד בכיר לשטח הינה תקלה חמורה. (שגיאה בהבנה של דרך הפעולה הנקוטה ע"י צה"ל).
- Ⓚ יג. זמן ההגעה אל הנפגעים והגשת הטיפול הראשוני היה ארוך מידי, הן ברמת הכוח והן ברמת החטיבה.
- יד. הגעת הרופא ע"ג נגמ"ש על דרך עפר למשימת חילוץ הינה שגיאה.

- טו. הטנקים נעו על "ציר חום" ללא פתיחת ציר וללא פעילות מקדימה לקראת תנועה זו. הייתה העברת דיווחים לקויה שגרמה לתמונת מצב לא נכונה בחפ"קים.
- ז. פיצול כוח העתודה בתנועה אל נק' האירוע לא הייתה נכונה והייתה מסוכנת (נגמ"ש הרופא נע לבדו). מפקד כוח העתודה הוחלף לפני היציאה למשימה מבלי שנטל בעצם חלק בנוה"ק של החילוץ.
- יח. חילוץ מוסק - המתנת המסוק זמן רב מידי על הקרקע - תקלה. לא הועבר דיווח על מצב הפצועים למסוק לפני הנחיתה בשטח. לא התבצעה חבירת רופאים בשטח ע"מ להעביר אינפורמציה על הפצועים.
- יט. מקצועיות לקויה בחילוץ חי"ר מטנק:
- 1) לא התבצעה הזזת הצריח בעזרת טנק שכן בתחילת האירוע, למרות שהדבר היה ניתן ופעולה זו בוצעה רק בסוף האירוע עם הגעת מ"פ הטנקים למקום.
 - 2) הוצאת כיסא התותחן - ניתן היה ע"י הוצאת הכיסא להגיע לפצועים לטפל בהם ולחלצים.
- כ. בנוה"ק - היה חוסר בתדריך ובתחקיר משותף לכל הגורמים המשתתפים במבצע שהתנהל בגזרה.

13. נקודות לשיפור

- א. התנועה על דרך עפר ללא נגמ"חון מוביל או פ"צ מקדימה היא בניגוד להוראות. יש להימנע ככל הניתן מנסיעה על דרכי עפר - יש לנוע "בר בשטח" או אם אין ברירה תהיה התנועה על הציר לאחר פעילות מקדימה כגון "שרשרת מארבים" תצפיות או לאחר פ"צ רגלית.
- ב. מרגע האירוע ובעיקר לאחר שהתברר שהיו נפגעים היה על החטיבה להזניק את כוח העתודה (בציר תנועת הכוח). חסרה הייתה החתירה לחבור ולטפל בנפגעים ברמת הכוח וברמת החטיבה - גם אם הדבר היה מסכן את המחלצים.
- ג. ערפל הקרב נמשך למעשה עד הגעת מ"פ החש"ן לכוח. על החטיבה היה להבהיר את המצב ע"י הצגת שאלות המכוונות את הכוח, או ע"י חבירה פיזית של מפקדים בכירים יותר לנקודת האירוע.

ד. חסימת המסדרון האחורי הינו אירוע שלא מוכר לצוותי הטנקים. למרות זאת ניתן היה "לעלות" על הפיתרון שנתן המ"פ בשטח לפני כן, ע"י תדריך בקשר או ע"י חבירה מהירה יותר.

ה. קיים פער מידע ביחידות ואצל הלוחמים למשמעות ולסיכון בגלי הלם החודרים לרק"ם גם כשאנו נחדר. כתוצאה מכך, העדר סימנים חיצוניים אצל הפצועים - יצר רושם של פציעות קלות. כמו כן חוסר הידיעה וההבנה גורם לאי הקפדה על מקום הישיבה ברק"ם, חשיבות עגינת הציוד והחזקה נכונה של הנשק. יש לבצע תדריכים בכל החטיבות, הגדודים והפלוגות להקפדה מלאה על הוראות ההתנהגות בתוך הרק"ם בתע"ם (טנקים, נגמ"חונים, "נקפדונים", "קלסיקלים").

ו. לא ניתן לקבוע האם ללא העיכוב ניתן היה להציל את סמ"ר יעקב אלגמיס ז"ל.

14. מקורות

- א. תחקיר אלוף. מב 1- (אג) - 552, מתאריך 29 ביוני 1997.
- ב. תחקיר מח"ט חטמ"ע (מבח - 405) מתאריך 16 ביוני 1997.
- ג. סיכום מפקד עוצבת לבנון לאירוע עליית טנק על מטען בציר "רית יהון" - "שקיף - א - נימל" - מב - 4311 מתאריך 26 ביוני 97.
- ד. תחקיר מקשניר - תח"ש לאירוע - מב - 29 מתאריך 18 יוני 97.

15. מצורפים בזאת

- א. מפת האירוע.
- ב. מרשם סכימתי של גזרת האירוע.
- ג. טבלת נפגעים.

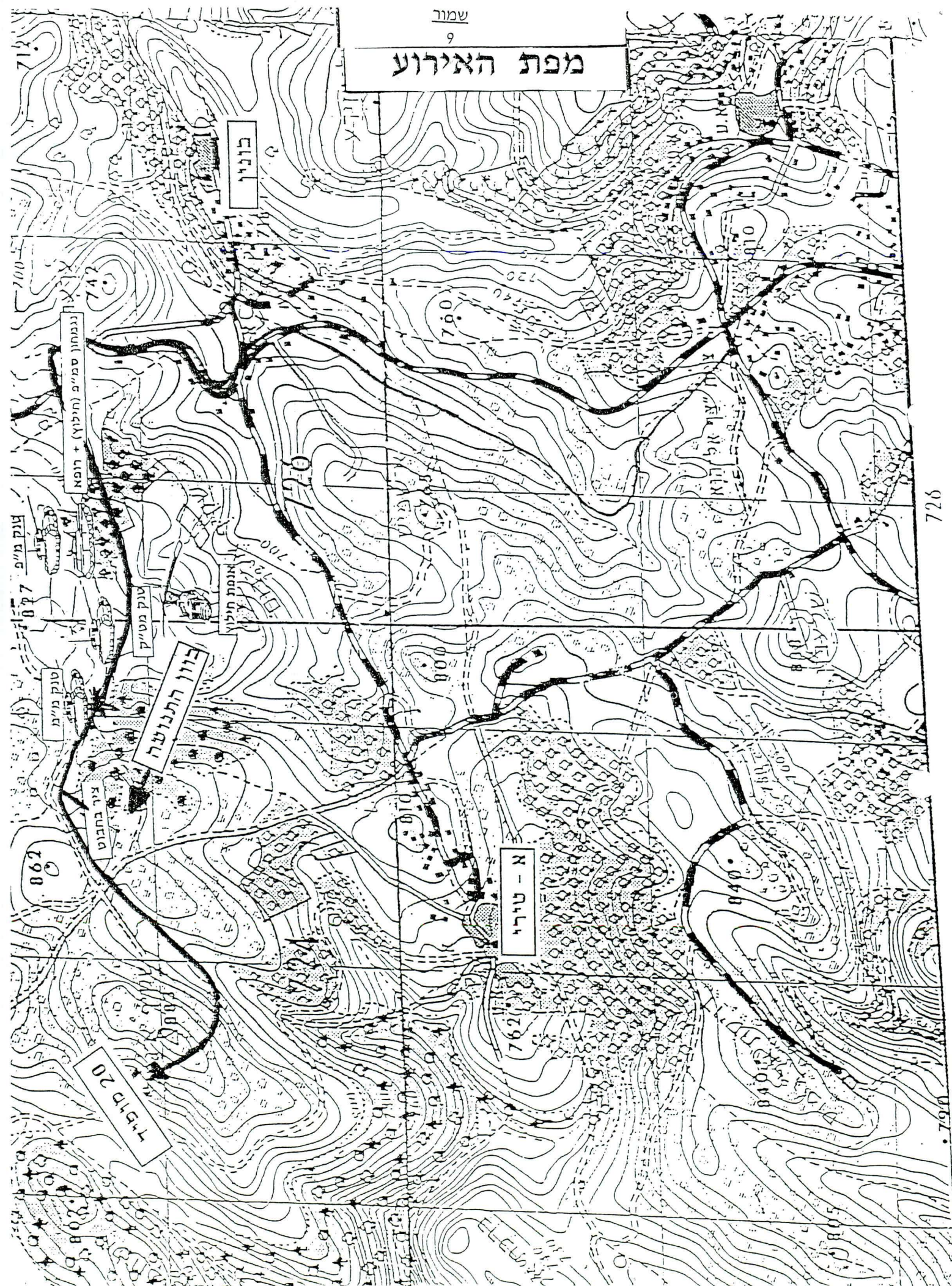
16. בברכה.

רחמים כהן, סא"ל
רע"ן בט"ש

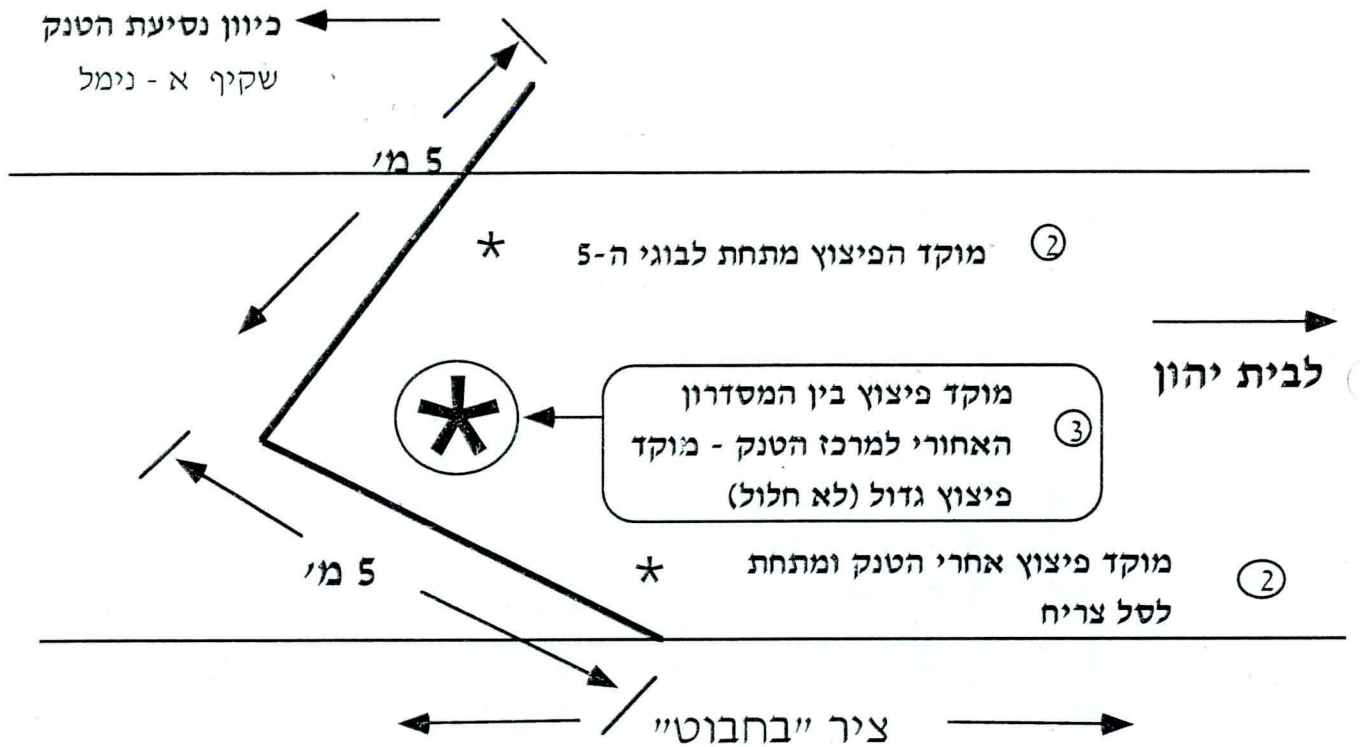
טבלת נפגעים

מס"ד	מ.א	שם ומשפחה	יחידה	אופן הפגיעה	מיגון
1.	5196701	קובי אלגמיס ז"ל	גד' 435	פגיעת הדף - חלל	ללא שכפ"ץ עם קסדה
2.	5196814	נועם פרץ	גד' 435	פגיעה ברגל	ללא שכפ"ץ עם קסדה
3.	5196741	שי סמיה	גד' 435	פגיעה ברגל	ללא שכפ"ץ עם קסדה
4.	5228433	אורן פרנקס	גד' 71	מכות יבשות בגפיים תחתונות	ללא שכפץ עם קסדה

725

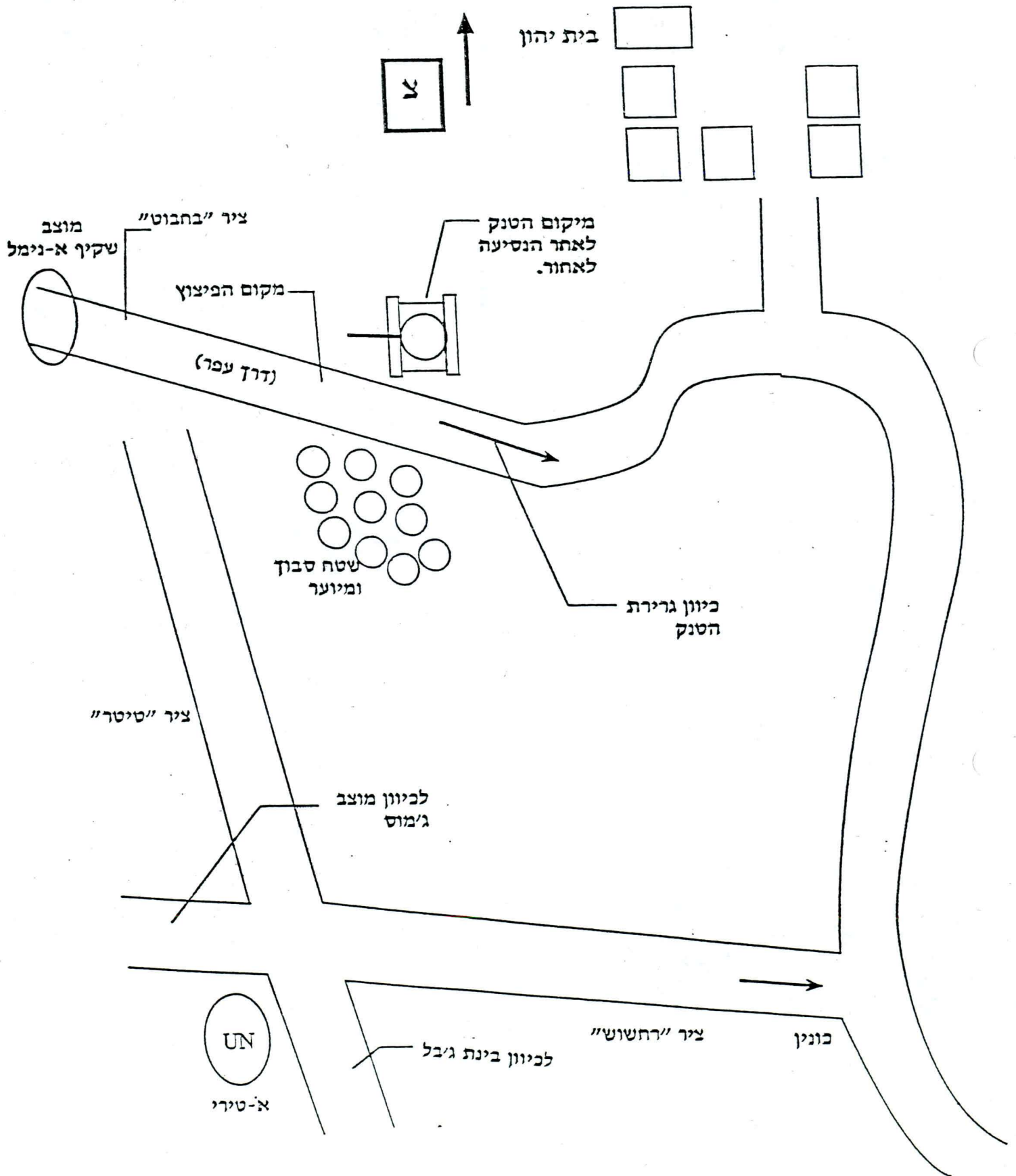
מרשם סכמטי

הערות:

1. לפי איש סי"פ צד"ל - כפי הנראה מוקשי הנ"ט 62-TM עם השהייה קצרה.
 2. מוקד פיצוץ קטן.
 3. מוקד פיצוץ גדול.
 4. המטענים מחוברים ביניהם.
- * גודל הבור בקרקע - 5 מ' * 5 מ' * 1.1 מ' עומק.

תרשים סכמתי של גזרת האירוע

סיכום תחקיר מבצעי לעיון משפחת

סמ"ר קובי אלגמיס

1. השתלשלות הארוע:

- א. בתאריך 15 יוני '97 סמוך לשעה 19:50 יצא כח שהורכב משני טנקי "מרכבה" בנסיעה על גבי ציר מהכפר בית יהון לאזור שקיף א-נימל. הטנקים נעו במרחק של כ-150 מ' זה מזה. מטרת הכח היתה לערוך מארב ותצפית בנקודה שנקבעה לכך, לצורך איתור והשמדת מחבלים. בכל טנק היו בבטן 4 חיילים, כשסמ"ר קובי שהה בטנק שנע ראשון.
- ב. סמוך לשעה 20:15 עלה הטנק בו שהה קובי על מטען רב עוצמה של כ-40 ק"ג חומר נפץ, שהורכב ככל הנראה משני מוקשים ומטען מרכזי. הטנק שנפגע ביצע ירי של פגזים ונשק קל לעבר נקודות שולטות באזור. לאחר כ-11 דקות קיבל מפקד הטנק השני אישור לחבור לטנק שנפגע. חובש נכנס לטנק שנפגע וגילה כי אין אפשרות להוציא את הפצועים, לרבות המנוח, ששהו בחלק האחורי של הטנק, שכן דלת היציאה האחורית נתקעה וצריח הטנק נתקע בזוית שאינה מאפשרת יציאה מתוך הבטן של הטנק.
- ג. על סמך העברת מידע בצעקות, הבין החובש כי בצוות הלוחמים שהיו בטנק שנפגע, יש 3 לוחמים וכולם פצועים במצב קל. דיווח ברוח זו הועבר לחפ"ק, לפיכך הוחלט על דחיית החילוץ שכן הגישה למקום הפיגוע היתה מסוכנת.
- ד. רק כ-45 דקות אחרי הארוע, דיווח הכח שנפגע כי מצב אחד הפצועים קשה וכי הפצועים לכודים בטנק ואין אפשרות לחלצם. בשלב זה לאור הערכת המצב, ניתנה הנחיה לכח החילוץ לחבור לכח שנפגע. לאחר כשעה ו-20 דקות מתחילת הארוע הגיע מ"פ שריון לכח שנפגע וכעבור רבע שעה מהגעתו הצליח לפתוח את הגישה לפצועים ע"י דחיפת קנה הטנק שנפגע באמצעות הטנק שהביאו למקום.

ה. כעשרים דקות לאחר חבירת מ"פ שיריון הגיע למקום רופא צבאי שחילץ את קובי ויתר הנפגעים מהטנק. הפצועים פונו במסוק מן המקום, וקובי מת בדרך מפצעיו.

2. הטיפול הרפואי:

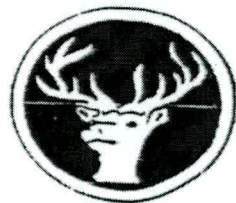
א. מיד כשניתן היה להכנס לאחורי הטנק בו שהו פצועים, נכנס לשם חובש והבחין בקובי כשהוא בהכרה. קובי אף מסר לחובש כי אינו חש את רגליו. בשלב זה הגיע למקום רופא צבאי. הרופא הבחין כי קובי היה חיוור וקר. החובש החדיר לקובי עירווי, ולאחר מכן קובי איבד את הכרתו.

ב. הרופא והחובש ניסו להנשים את קובי אך נוצר קושי להנשמה עקב התנגדות שרירי הנשימה בגין חוסר חמצן במוח ולפיכך הוצא מהטנק. הרופא החדיר עירווי נוסף ובמקביל הורה לחובש להכין נתיב אויר (AIR-WAY) ואינטובציה. בשלב זה נחת מסוק החילוץ וקובי הועלה עליו ופונה מהמקום. הרופא במסוק כשקיבל את קובי לטיפולו הבחין כי אישוניו הורחבו והוא ללא דופק. הרופא ביצע אינטובציה והחל להנשים את קובי. לנוכח מצבו האנוש של קובי, נחת המסוק בבירנית בנסיון לייצב את מצבו. מיד לאחר הנחיתה נקבע מותו של קובי.

ג. בהעדר נתיחה שלאחר המוות לא ניתן לקבוע בוודאות את סיבת המוות.

3. ליקויים עיקריים:

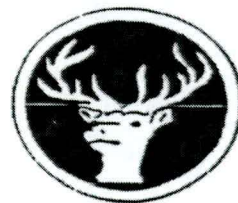
א. כח הטנקים נע על ציר עפר מבלי שבוצעה פתיחת ציר מקדימה ובלא שנע בציר רק"מ ממזגן מפני מוקשים - בניגוד לכלל, למרות שסמכות המח"ט היתה לאשר תנועה כזו.

- ב. מפקד הכח שנפגע לא נכנס לטנק הפגוע כדי לבדוק את מצב הפצועים מקרוב. פינוי הפצועים לא נעשה במהירות ובהחלטיות.
- ג. שיקולי החפ"ק לעקב את חבירת מ"פ השריון לכח שנפגע היו שגויים, שכן היה ברור שיש טנק תקוע בכח וקיימים פצועים. גם אם הכח לא דיווח באופן מדויק ומהיר אודות מצב הפצועים, על החפ"ק והמפקדים להבין שתתכן הדרדרות במצב הפצועים ולתחקר באמצעות מכשיר הקשר את מפקדי הכח על הפצועים ומצבם. חובת החפ"ק היתה לשלוח למקום הארוע כח בפיקוד מפקד בכיר גם אם הדבר היה מסכן את המחלצים.
- ד. הפינוי המוסק לא היה תקין: לא נמסר מידע על מספר הפצועים ומצבם. המסוק הונחת במקום החילוץ לפני שהפצועים היו מוכנים לפינוי, ובפועל המתין דקות ארוכות במקום דבר שיצר סיכון מוחשי למסוק.
- ה. לא היה די ידע ביחידות הלוחמות אודות טיב הפגיעה הנגרמת מגלי הלם שנוצרים מפיצוץ מטען רב עוצמה. לפיכך העדר סימנים חיצוניים יצר רושם של פציעות קלות בלבד.

4. לקחים עיקריים:

- א. תנועת טנקים על צירי עפר תבוצע רק לאחר שהציר יבדק ע"י כח רגלי או שבראש הכח ינוע רק מ"מ הממוגן למטענים.
- ב. תוצא חוברת הדרכה אודות התנהגות ודרכי הטיפול בנפגעי הדף.
- ג. יוקם צוות שיבדוק את הצורך בשיפור תרגולות ובביצוע שיפורים טכניים שנדרשים כלקח מהארוע.
- ד. יש להפעיל כלי רק"מ העמידים יותר מטנקים במשימות תנועה ע"ג צירי עפר.

5. סיכום:

א. קובי כשהיה במשימה מבצעית, נפצע כתוצאה מעליית הטנק בו שהה על מטען נפץ רב עוצמה. רק כשעה וחצי אחרי פציעתו הוחל לטפל בקובי שתחילה נדמה היה כי פציעתו קלה בלבד. עם תחילת הטיפול התדרדר מצבו הרפואי של קובי והוא מת במהלך הטסתו לביה"ח.

ב. בסיכום התחקיר שערך אלוף פיקוד צפון נקבע בין היתר כי משימת כח הטנקים תוכננה שלא כהלכה וכי שגו המפקדים שעיכבו את הגעת כח החילוץ לכח. לא ניתן היה לקבוע האם ללא העיכוב שארע ניתן היה להציל את קובי.

ג. המ"פ פעל נכון וטוב.

ד. מפקד החטיבה קיבל הערה בכתב מאלוף הפיקוד כצעד פיקודי על שגיאותיו כמפקד החטיבה בארוע.

ה. עור סיכם האלוף כי תנועת הכוחות קדימה לבצוע מארבי חי"ר, טנקים ופעילויות אחרות נכונה ותמשך, דווקא משום כך יש חשיבות עליונה לתכנון והכנה קפדנית של הפעילות והכח.

6. מצורפת בזה מפת איזור האירוע.

יהי זכרו ברוך.

עמירם לוין - אלוף

אלוף פיקוד צפון

